

VZNIKLA PRACOVNÍ SKUPINA ČESKÉ KARDIOLOGICKÉ SPOLEČNOSTI ONEMOCNĚNÍ MYOKARDU A PERIKARDU

J. Veselka

Rozvoj kardiologie s sebou postupně přinášel vznik jejích podoborů. Lékaři zaměřující se na jednotlivé části kardiologie se posléze začali sdružovat do pracovních skupin, které jim umožňovaly lepší dostupnost nových informací z jejich oboru a současně také prezentaci jejich výsledků před zasvěceným auditiorem. Zajímavé je, že mezi nejaktivnější pracovní skupiny patřily v minulosti ty, které se zabývaly více metodami než jednotlivými onemocněními. Velmi aktivní tak v minulosti byly a dodnes jsou „klasické“ pracovní skupiny echokardiografie, intervenční kardiologie nebo arytmie a trvalé kardiostimulace. Teprve později začaly vznikat skupiny odrážející klinické podobory kardiologie zaměřené na akutní kardiologii, plicní cirkulaci, srdeční vady nebo nyní na onemocnění perikardu a myokardu. Neopominutelným faktem je vzor v Evropské kardiologické společnosti, její struktura pracovních skupin a asociací. Nicméně hlavní důvodem pro vznik pracovní skupiny Onemocnění myokardu a perikardu (PS OMP) je její objektivní potřeba.

Kardiologie současnosti bude i nadále určována všemi aspekty ischemické choroby srdeční a jejími komplikacemi. V současné době jsme však svědky změn ve strategii léčby sr-

dečních arytmií, výrazného přibývání nemocných se srdečním selháním, podobně i nemocných s aortální stenózou. Nemáme data, že by nějakým výrazným způsobem přibývalo pacientů s primárním onemocněním myokardu či perikardu, ale je jisté, že mnohem více těchto nemocných umíme efektivněji diagnostikovat a daleko lépe se blížíme k reálným patofyziologickým principům jejich onemocnění. Nepochybně nám k tomu bude pomáhat prudký rozvoj genetiky a molekulární biologie, který od nás bude na druhou stranu vyžadovat základní znalosti těchto oborů, abychom uměli nové informace analyzovat a inkorporovat do vějíře klinicky použitelných kardiologických informací. Postupně se mění náš pohled na morfologicky a částečně i funkčně založenou klasifikaci kardiomyopatií, které se rozpadnou na desítky, možná i stovky jednotlivých onemocnění, ve kterých se odlišný patologický substrát demonstruje morfologicky podobným fenotypem v podobě dilatace nebo hypertrofie srdečních komor. Celá kardiologie se tím zřejmě velmi zkomplikuje, výrazně přibude „povinných“ znalostí vyškolených kardiologů, ale nepochybně se tím přiblížíme realitě v diagnostice, rizikové stratifikaci a léčbě nemocných s onemocněními myokardu. Základní kla-

sifikace vyznávající dilatační a hypertrofickou kardiomyopatii pak už neobstojí. Zda se tato vize naplní, na to může mít každý odlišný názor, většina se však asi shodne, že dříve než příští dekádu to nebude.

V roce 2011 začíná aktivní činnost PS OMP. Množství informací, které především o onemocnění myokardu denně přichází, si to vyžádalo. Doufám, že se nejedná pouze o bezvýznamnou epizodu v historii České kardiologické společnosti. Při vzniku pracovních skupin sledujeme trend od jednotlivých vyšetřovacích a terapeutických metod k větším podoborům založeným na klinické praxi a postupné mezioborové spolupráci. Také proto bychom ke kardiiovaskulární problematice měli přitáhnout i lékaře z dalších oborů – namátkou radiology, genetiky nebo patofyziology. Snad se nám to v příštích letech v rámci PS OMP bude i s podporou české kardiologické veřejnosti dařit a naše činnost bude smysluplná.

prof. MUDr. Josef Veselka, CSc.

Předseda pracovní skupiny Onemocnění myokardu a perikardu České kardiologické společnosti,
Kardiologická klinika 2. LF UK a FN v Motole, Praha
veselka.josef@seznam.cz